

# РЕШЕНИЕ

№ 4581

гр. София, 11.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47  
състав,** в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11047** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.70 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Д. М. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. срещу РЕШЕНИЕ №УП-ОК-10 от 17.10.2024г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за международна закрила като явно неоснователна.

По изложените в жалбата съображения – се моли същата да се уважи като се отмени оспореното решение. Твърди се, че същото е нищожно и незаконосъобразно, както и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Излага се довода, че не е била разгледана обективно бежанската история на кандидата, който я е изложил добросъвестно. Подходено е формално без да се изяснят подробно причините, поради които лицето е напуснало Б.. Визира се, че изложените съображения да се отхвърли молбата като явно неоснователна - са извън предмета на закона. Подчертава се, опасенията от преследване са поради причини, свързани с личното положение на молителя. Допълва се, че фактически не е разгледана молбата за закрила, тъй като няма мотиви за нейната неоснователност, а директно е отхвърлена като в производството по същество. С оглед това се твърди, че ответникът е излязъл извън своята компетентност и е постановил нищожен акт.

В съдебно производство жалбата се поддържа от адв.Н..

Ответната страна –чрез юрк.П. – моли жалбата като неоснователна да се отхвърли.

Представителят на СГП предлага жалбата като неоснователна да се отхвърли.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:**

Жалбата от 06.11.2024г. е в срок от лица с правен интерес, по отношение на подлежащ на съдебен контрол акт, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е образувано по молба за закрила вх.№ОК-13-1957 от 03.10.2024г. от М. М. [дата на раждане] в Б., обл.Нараянгондж, Б., гражданин на Б. с етническа принадлежност бангладешец, вероизповедание мюсюлманин сунит, женен с лични данни снети по чл.30, а.1 т.3 от ЗУБ по декларация.

Посочено е, че лицето е заявило, че на 11.08.2024г. легално с национален паспорт през Д. е пристигнал в РБ. Започнал е работа в [населено място] за кратко. Влязъл е във връзка с трафикант, който му е обещал да го заведе с други лица в Италия, но го е измамил.

Мотивира молбата си с финансови проблеми. Заявил е, че е беден, има нужда от работа, за да издържа семейството си-съпруга и дете, както и родители, които живеят в Б..

Въз основа на изложеното ответникът е приел, че чужденецът не основава молбата си на наличието на риск за живота и свободата му в държаната по произход. Не е посочил причини от изброените по чл.8, ал.1 от ЗУБ като основания за закрила – опасения от преследване вследствие на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Прието е, че финансовите проблеми не подадат сред основанията за закрила. Подчертано е, че кандидатът не е твърдял, че е съден или да е бил жертва на насилие и заплахи, че е членувал в политическа партия. Не заявява да е имал проблеми поради етническата си или религиозна принадлежност. Ответникът е маркирал, че не се констатира и да има такава опасност за в бъдеще. Посочено е, че действителния мотив за напускане на страната му по произход е стремежът към по-висок стандарт на живот. С оглед това ответникът е направил извода, че не се касае да лице нуждаещо се от МН закрила, а за икономически мигрант. Така съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец към Службата на В. „мигрант е лице, което по причини различни от изброените в определението, доброволно напуска страната, за да се засели другаде; Ако лицето върши това по икономически съображения, то той е икономически мигрант, а не бежанец“. С оглед изложеното е направен извода, че не е установено да има тежки посегателства или преследване по смисъла на закона чл.8, ал.2-5 от ЗУБ, липсват и отрицателните предпоставки по чл.8, ал.7 и ал.8 от ЗУБ.

На второ място е установено, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Няма данни, че е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко отношение. Посочено е, че съгласно справката от 29.08.24г. за страната по произход –видно от Решение №247 от 03.04.2024г. за приемане на списък на сигурни страна по произход и на списък на трети сигурни страни –Б. е сигурна страна вкл. няма въоръжен конфликт.

С оглед изложеното молбата е приета за явно неоснователна и е отхвърлена.

В съдебното производство е приета нова актуална справка.

**СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:**

Не се касае за нищожно решение. Съгласно чл.70, ал.1 от ЗУБ, когато молбата за закрила е явно неоснователна –същата се отхвърля с решение на интервюиращ орган. Същият е определен за такъв от Председателя на ДАБ със заповед №РД-05-298 о

13.04.2022г. /л.10/.

По явната неоснователност съдът напълно я споделя, поради което не може да се твърди, че ответникът е иззел чужда компетентност. Видно от интервюто на лицето на л.24 -същият освен, че легално е напуснал страната си по произход я е напуснал и поради това, че търсел по-добри условия за живот. В Б. живеели родителите и съпругата му с детето, които чакат от него да ги изхранва. Категорично е заявил, че иска да остане, за да работи. Съответно е отрекъл това да е преследван или по-някакъв начин притесняван по причина основание за закрила като расов признак, етнически и т.н..

Следователно ответникът правилно е възприел бежанската история. Заявените причини за напускане на страната са в търсене на по-добър живот. Тези причини са били заявени многократно. Не съществува основание за съмнение. Бежанската история е заявена ясно, изяснени са конкретните причини. В тях няма основание за преследване по смисъла на чл.8 от ЗУБ. Няма и основания за закрила по смисъла на чл.9 от ЗУБ. Във връзка с изложеното правилно е констатирано, че няма данни кандидатът да е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко отношение. Обосновано е посочено, че съгласно справка от 29.08.24г. за страната по произход –видно от Решение №247 от 03.04.2024г. за приемане на списък на сигурни страна по произход и на списък на трети сигурни страни –Б. е сигурна страна вкл. няма въоръжен конфликт. Следва да се допълни, че в съдебното производство е представена и справка от 25.10.2024г., в която отново е посочено, че съгласно решение №247 от 03.04.2024г. Б. е трета сигурна държава. Отделно е визирано, че страна е парламентарна република с еднокамерен парламент. Има корупционни практики, наблюдава се преплитане на политическата и изпълнителната власт. Налице е политическо насилие. Има протести на студенти от юли 2024г., по отношение на които властите са реагирали със сила. Оформили са се протестни движения и бунтове. Проследена е политическата обстановка – падане на правителството на Х. и идване на власт на служебното правителство, което се състои от представители на гражданското общество и двама студентски лидери. Подчертано е, че остава проблема с И. като съсед и М.. Приоритет на правителството ще е възстановяване на закона и реда за подготовка на общи изори, както и управление на нарастващата икономическа криза.

Правилно е маркирано в оспореното решение, че съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец към Службата на В. „мигрант е лице, което по причини различни от изброените в определението, доброволно напуска страната, за да се засели другаде; Ако лицето върши това по икономически съображения, то той е икономически мигрант, а не бежанец“.

Въз основа на гореизложеното е несъмнено, че се касае не за бежанец, а за икономически мигрант. Следва да се има предвид, че когато оспорващият се е явил в съдебно заседание чрез преводача Б. му е разяснена доказателствената тежест при опита да представи документи, които са от собствен превод и касаят битов конфликт. Бежанецът е заявил, че е бил обект на тормоз от жената на брат си, което е искала да го убие, а следва да се има предвид, че никъде в споделена бежанска история не е споделено, че има брат и конфликт с жена му. Нито заявените причини по време на интервюто, нито опита да се посочат други обаче са основание да се предостави закрила. Въпреки, че ответникът е посочил, че лицето не е семейно, а то е такова –то това не променя изхода от спора, че молбата е явно неоснователна.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. Д. М. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на Б. срещу РЕШЕНИЕ №УП-ОК-10 от 17.10.2024г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за международна закрила като явно неоснователна.

Решението е окончателно.

Съдия: